

Pfv.V.20.671/2007/14.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bakos Geyza ügyvéd által képviselt **felperesnek I.r.** és a dr. Fekete Rudolf ügyvéd által képviselt **II.r. alperesek** ellen szerződés hatálytalanságának megállapítása és a kielégítés tűrésére való kötelezés iránt a Debreceni Városi Bíróság előtt 7.P.23.418/2005. szám alatt megindított és a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Pf.21.199/2006/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a II.r. alperes által benyújtott 39. sorszámú felülvizsgálati kérelem folytán indult eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a II.r. alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében az I. és II.r. alperes által 2001. március 20-án kötött házassági vagyonközösség megszüntetéséről rendelkező szerződés relatív hatálytalanságának a megállapítását és annak a kimondását kérte, hogy a II.r. alperes az I.r. alperes terhére megállapított követelés erejéig a házastársi közös vagyonból neki jutó ingatlan 1/2 részével helytállni köteles.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint a Ptk. 203. § /2/ bekezdése a hozzátartók által kötött szerződés esetén vélelmet állít fel a szerződés ingyenessége tekintetében. A bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján az állapítható meg, hogy a II.r. alperes az 1/2 ingatlan illetőséget visszterhesen szerezte. Erre utal a tulajdonközösség megszüntetéséről szóló szerződés, amely szerint az ingatlan illetőség ellentételezését egy gépkocsi, egy betéti társasági üzletrész és az elmaradt gyermektartási beszámítása képezte. Igaz ugyan, hogy a betéti társaságot a cégbíróság 2003. március 13-án kelt végzéssel megszüntnek nyilvánította és törölte a névjegyzékből, mert az I.r. alperes a 2000. és 2001. évi pénzügyi beszámolót a cégbíróságnál nem helyezte letétbe, ebből azonban nem

következik, hogy a társaság nem rendelkezett vagyonnal. Nyilvánvalóan értéket képviselt az I.r. alperes tulajdonába adott SUZUKI személygépkocsi is. A vagyonközösség megszüntetéséről rendelkező szerződés 5. pontjának az „esetleg” elmaradt tartásdíj megfogalmazásából arra lehet következtetni, hogy az I.r. alperes a II.r. alperes részére a két közös gyermek után gyermektartásdíjat nem fizetett, hanem az is az átruházott ingatlanhányadban került elszámolásra.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. Kimondta, hogy a II.r. alperes a Munkaügyi Bíróság 2.M.349/2004/16. számú ítéletével az I.r. alperes terhére megállapított követelés erejéig a d-i 15855/19/A/50. hrsz. alatti ingatlan 1/2 részével helytállni tartozik. Kifejtette, az I.r. alperes mindhárom bűncselekményt az alperesek által kötött tulajdonközösséget megszüntető szerződés kelte előtt követte el. A felperesnek a szerződéskötés időpontjában az I.r. alperessel szemben kikényszeríthető igénye volt. Az 1/2 ingatlan illetőség elvonása a követelés kielégítését megakadályozta. A Ptk. 203. § /2/ bekezdése törvényi vélelmet állít fel a rosszhiszeműsége és az ingyenessége abban az esetben, ha a szerződéskötésre a hozzátartozók között kerül sor. A szerződéskötés idején az alperesek házassága még fennállott. A Pp. 164. § /1/ bekezdése értelmében ezért a II.r. alperesnek kellett volna bizonyítania a visszterhességet, illetve a jóhiszeműséget. A II.r. alperes nyilatkozataiból arra lehet következtetni, hogy tudott az I.r. alperes anyagi jellegű problémáiról. Az alpereseknek a visszterhességet sem sikerült bizonyítania. A rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet megállapítani, hogy a szerződésben szereplő személygépkocsi és a betéti társaság üzletrész képviselt-e értéket. A szerződés 5. pontja csak azt tartalmazza, hogy a II.r. alperesnek tartásdíj igénye nincs, amiből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy bizonyos összegű elmaradt gyermektartásdíj elszámolására került sor.

A jogerős ítélet ellen a II.r. alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak a megváltoztatását, az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a felülvizsgálni kért ítélet jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság a valós tényállással szemben azonban tévesen alkalmazta a Ptk. 203. § /2/ bekezdésének a rendelkezését. Alaptalanul vonta le azt a következtetést, hogy az I.r. alperes károkozó magatartásáról a II.r. alperes tudomással bírt és figyelmen kívül hagyta az I.r. alperesnek azt a kétségbe nem vont nyilatkozatát, hogy az elmaradt gyermektartásdíjat a vagyonközösség megszüntetésekor elszámolták. A sérelmezett ítélet összecszerűségében is téves.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Ptk. 203. §-ának /1/ bekezdése szerint az a szerződés, amellyel harmadik személy igényének a kielégítési alapját részben vagy egészben elvonták, e harmadik személy irányában hatálytalan, ha a másik fél rosszhiszemű volt vagy reá nézve a szerződésből ingyenes előny származott. A /2/ bekezdés értelmében ha valaki hozzátartozójával köt ilyen szerződést, a rosszhiszeműséget, illetőleg az ingyenességet vélelmezni kell. Az eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy a Pp. 164. § /1/ bekezdése értelmében a II.r. alperest terhelte annak a bizonyítása, hogy a hozzátartozóval kötött szerződés visszterhes volt. A II.r. alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozik arra, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítási eljárás során e körben felmerült bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte, amelyre tekintettel megállapítható lenne, hogy a felülvizsgálni kért ítélet megalapozatlan és amiatt jogszabálysértő. A felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletet hozó bíróság a bizonyítékok mérlegelése során nem sértette meg a Pp. 206. §-ának a rendelkezéseit. Megalapozottan jutott arra a következtetésre, a II.r. alperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy a vagyontársaság megszűntetéséről szóló szerződés visszterhes szerződés volt.

A Ptk. 203. § /1/ bekezdésének a megfelelő értelmezéséből következően a szerződés viszonylagos, vagyis a felperes irányában való hatálytalanságának az adott esetben az a jogkövetkezménye, hogy a II.r. alperes tűrni tartozik az I.r. alperessel szemben esetleg behajthatatlan követelésének a vagyontársaság megszűntetési szerződéssel átruházott ingatlanból történő kielégítését. Amennyiben tehát az I.r. alperes a marasztalási összeget nem fizeti meg, a II.r. alperesre ruházott 1/2 ingatlan illetőség a felperes követelésének a behajtása végett ugyanúgy végrehajtás alá vonható, mintha a szerződést az alperesek meg sem kötötték volna, vagyis az ingatlan 1/2 részének tulajdonosa továbbra is az I.r. alperes volna. A II.r. alperessel szemben kizárólag a javára átruházott 1/2 ingatlan illetőségre történő végrehajtás elrendelésének lehet helye, mégpedig abban az esetben, ha a végrehajtási eljárás az I.r. alperessel szemben igazoltan sikertelennek bizonyul (Legf.Bír.P.törv.II.20.955/1987.sz., BH.1988.180.).

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálni kért ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a II.r. alperest, hogy fizesse meg a felperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét.

Budapest, 2007. szeptember 11.

Dr. Uttó György s.k. a tanács elnöke, dr. Bella Mária s.k. bíró,
dr. Erményi Lajos s. k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő